

dømme paa Søen, viser sig derved, at man skyder og, naar det skal være, skyder skarpt, altsaa fordrer ubetinget, at der skal standses, selv om vedkommende Kaptajn ikke er i Stand til at se nogen som helst Grund derfor. Den højtærede Finansminister svarede det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgfreds, at Krydstoldvæsenet gjorde sig Flid for at hindre og genere Skibsfarten saa lidt som muligt, og er det virkelig Tilfældet, kan jeg kun beklage, at det ikke er saa overordentlig heldigt i sine Bestræbelser for at naa dette Maal. Hvis man vil tale om Beføstningen for Skibsfarten, da vil den jo efterhaanden ogsaa blive ret betydelig. Jeg kan naturligvis ikke angive bestemte Tal, men af en Skibskaptajn, som er kendt med disse Ting og ret vel kan vurdere dem, er det blevet mig opgivet, at en Damper, som stopper en Times Tid, kan regne paa et Tab af en halv Snes Kroner, og han har beregnet, at det Tab, som Skibsfarten lider paa denne Maade formedelst disse jævnlige Standninger paa alfar Vej, kan kalkuleres til ca. 50,000 Kr. aarlig. Krydstoldvæsenet er jo til for at forhindre Smugling, men jeg vil gerne spørge, hvem der egentlig smugler her i Landet, hvor der smugles, og hvorledes der smugles. Der forefalder selvfølgelig en Smule af den Slags hist og her, lige saavel som der er Folk, der stjæle, skønt det er forbudt at stjæle, men hele Smugleraanden maa man dog sige i Tidens Løb er falden væk. Tiden tillader det ikke nu, Konkurrencen er jo snart paa Liv og Død, Skibene have deres Maal at sejle efter, og det skulle de naa saa hurtigt som muligt. Det er ligefrem utænkeligt, at en Damper skulde smugle eller stoppe noget Sted for at sende Varer i Land, og at Sejlskibe skulde gøre det, er vist meget usandsynligt, al den Stund der jo ogsaa er aarvaagne Folk i Land; vi have jo Rystpoliti hist og her, og der er ogsaa andre Mennesker, der passe paa og have et Øje med, at deres Medmennesker ikke gøre sig nogen Fordel. Der er altsaa en ganske god og naturlig Kontrol over for alt Smugleri. Matten skulde jo nærmest være den Tid, da slikt maatte gøres, thi det hele skal jo helst se saa fordækt som muligt, men om Matten ligge Krydstoldfartøjerne med deres Lanterner ude, saa at enhver, der skulde have Øyst til at smugle, kan se og holde af Vejen for dem; der er vist heller ikke Tale om, at man om Matten har paagrebet nogen. Om Dagen, naar der ikke er videre Brug for dem, ere Fartøjerne ude, men om Matten, hvor man kunde tænke sig Smugleri, kunne de ingen

serlig Gavn gøre. Jeg tror nok, man kan sige, at vi hverken have Tid eller Naad til at opretholde en Institution, som stammer fra gamle Dage, fra den egentlige Sejlskibstid, fra Sundtoldens Tid, i den samme Form som tidligere, og jeg vil altsaa meget henstille, at man tager en Reform under Overvejelse, hvad jeg om et Øjeblik skal komme til. Hvis man spørger: Er der da ingen, som anbefaler Krydstoldvæsenet, maa jeg sige, at jeg i en Række af Aar kun fra en eneste Side har set en Anbefaling af dets Virksomhed. I „Nationaltidende“ staar der hvert Aar en Redegørelse for, hvor mange gode Gerninger det har udøvet, hvor mange Skibe det procentvis har stoppet, hvad jo selvfølgelig i Krydstoldvæsenets Øjne er For tjeneste; saa længe som det har de nuværende Love og Instruktser, maa det jo være dets Maal at faa saa mange „Politiresultater“ som muligt. I disse Artikler plejer der altsaa at staa, hvad godt det har udført i al Almindelighed, men jeg har aldrig i disse Artikler set nogen Opgivelse af, hvor mange Skibe der er befundet at smugle. En enkelt Gang mindes jeg dog at have fundet en Beretning om, hvorledes man havde fundet et Par dobbelte Stotter i et lille Skib og imellem disse dobbelte Stotter, der dannede ligesom et stort Madskab, havde man haft Smuglervarer; det var ikke store Ting, det her drejede sig om, men der var megen Tilfredshed over, at man til Slut havde opdaget dette Forsøg paa Smugleri. Det er altsaa det eneste Sted, hvor jeg har fundet Tilfredshed med hele denne Institution og dens Virksomhed. Fra hvem disse Artikler stamme, skal jeg ikke kunne sige, da der ikke er Navn under, men det er ikke utænkeligt, at de muligvis kunne staa i Forbindelse med selve Krydstoldvæsenet. Efter dette Par Udtalelser skal jeg ikke undlade at fremføre, hvilke Meninger der ellers i saa Henseende fremsættes ude omkring, og jeg skal da blot i al Korthed nævne det aller sidste, som er fremkommet. Paa en Sejlskibsforenings Generalforsamling i Sommer var der en søyndig Mand, en Havnesoged, som udtalte følgende: „Et Skib kan nu paa Vejen gennem vore Farvande blive stoppet mange Gange uden ringeste Nødvendighed. Krydstoldvæsenets Virksomhed er en Vyrde for vor Skibsfart, og den gør ingen som helst Nytte. Disse Forhold ere i høj Grad generende og forældede“. Der var et andet Medlem i denne Forening, som udtalte, at han kunde have ønsket Krydstoldvæsenets fuldstændige Afstæffelse, men ellers sluttede han sig for øvrigt til den af Generalforsamlingen vedtagne Dagsorden, hvori der